

Ρενέ ντε Όμπαλντιά

ΑΣΤΡΑΠΙΑΙΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ (RÉCITS-ÉCLAIRS)*

ΑΙΩΝΙΟΙ ΣΤΑΥΛΟΙ¹

Τις φεγγαρόλουστες νύχτες, οί γάιδαροι άδυνατίζουν. Τò βλέμμα τους γίνεται ανθρώπινο. Άλλο δέ ζητούν παρὰ νὰ σιμώσουν στο κρεβάτι σας για νὰ σᾶς σκεπάσουν, νὰ σᾶς ποῦν «Καληνύχτα, ὄνειρα γλυκά», νὰ σβήσουν μ' ἕνα φύσημα τò κερί, νὰ κλείσουν τὴ βρύση ποὺ τρέχει καὶ νὰ ψάξουν στο ντουλάπι τοῦ τοίχου για τίποτα ἀπομεινάρια σαλάτας.

Όμως οί ἄνθρωποι τοὺς τò ἀρνοῦνται. Οί γάιδαροι παραμένουν στο σταῦλο. Καὶ στο σκοτάδι, κάτω ἀπὸ τὸ παγερὸ βλέμμα τῆς σελήνης, τὰ ὀστά τους διαγράφονται πιὸ ἔντονα, σχηματίζοντας μὲ τὴ σκιά τους στον τοίχο ἕνα σταυρό.

ΦΑΪΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ²

Τὴ Δευτέρα, ἐκείνος πλάγιαζε μὲ τὸν ὑδραυλικό. Τὴν Τρίτη, μὲ τὸν χασάπη. Τὴν Τετάρτη, μὲ τὸν ταχυδρόμο. Τὴν Πέμπτη, μὲ τὸν ὑπουργό. Τὴν Παρασκευή, μὲ τὸν χρωματοπώλη. Τὸ Σάββατο, μὲ τὸν βιβλιοπώλη καὶ τὴν Κυριακή, μὲ τρεῖς ντετέκτιβ ποὺ παρακολουθοῦσαν τὸν βιβλιοπώλη, τὸν χρωματοπώλη, τὸν ὑπουργό, τὸν ταχυδρόμο, τὸν χασάπη, τὸν ὑδραυλικὸ καὶ κάποιον Χι για μιὰ ὑπόθεση ἡθῶν.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ³

Όταν πέρασαν τοῦ παιδιοῦ μιὰ κλωστή γύρω ἀπὸ τὸ πρῶτο του δοντάκι για νὰ τοῦ τò βγάλουν, ἕνας ἄντρας ψυχορραγοῦσε σὲ μιὰ γειτονική πόλη.

Όταν, μὲ μιὰν ἀπότομη κίνηση, τράβηξαν τὴν κλωστή, ὁ ἄντρας πέθανε. Τò παιδὶ κλαίγοντας μὲ λυγμοὺς ἔτρεξε καὶ κλείστηκε σ' ἕνα σκοτεινὸ δωμάτιο.

Όταν ξανάνοιξε τὴν πόρτα, ἕνας ἄντρας βγήκε ἀπὸ μέσα.

ΛΑΒΩΜΑΤΙΕΣ⁴

Κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης πέρασε τὸ σλέπι. Ἀπλωμένα ζωηρόχρωμα ροῦχα ἀνέμιζαν στο κατάστρωμα, ὅμοια ἰσάριθμες σημαίες. Στο κέντρο αὐτοῦ τοῦ πανηγυριοῦ μιὰ κοπέλα, ἀκίνητη κι εὐθυτενῆς, ἔστεκε ὀλόγυμνη, μὲ ξέπλεκα τὰ μακριὰ μαῦρα της μαλλιά.

Ό ἔφηβος, ὄρθιος στὴν ἀκροποταμιά, ἐρωτοχτυπήθηκε για δαύτη.

«Έντίθ! Έντίθ!» βάλθηκε νὰ φωνάζει.

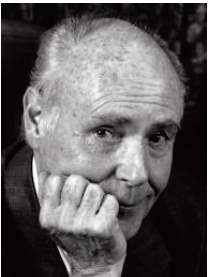
Όμως τὸ σλέπι ἦταν κιόλας μακριά. Ἡ φωνή του πνίγηκε στὴ νερο-

συρμή του πλεούμενου· και ό εφηβος έκλαιγε πού δέν μπόρεσε νά ντύσει τήν άγάπη του.

-
1. Étables éternelles
  2. Cercle vicieux
  3. Croissance
  4. Blessures
-

* Τά τέσσερα αὐτά «Άστραπιαία άφηγήματα» («Récits-éclairs») προέρχονται άπό τήν ποιητική συλλογή *Τά φυσικά πλούτη* [Les richesses naturelles], έκδ. Ber. Grasset, Παρίσι 1970.

Ή μετάφραση αὐτή πρωτοδημοσιεύτηκε στό περιοδικό *Πολιτιστική*, τχ 15, Ιούλ. - Αυγ. - Σεπτ. 1986, σσ. 9-11.

Ό κατά τό ήμισυ παναμαϊκής καταγωγής γάλλος θεατρικός συγγραφέας, μυθιστοριογράφος και σουρεαλιστής ποιητής Ρενέ ντε Όμπάλντιά (René de Obaldia) γεννήθηκε τήν 22α Όκτωβρίου 1918 στό Χόνγκ-Κόνγκ. Έκτός άπό τά θεατρικά του έργα, μεταφρασμένα σέ πάμπολλες γλώσσες (*Théâtre*, τόμ. I-IV), κάποια λογοτεχνικά του έργα είναι τά: *Midi* [Μεσημέρι], *Tamerlan des Coeurs* [Ό Ταμερλάνος τών καρδιών], *Fugue à Waterloo* [Φυγή στό Βατερλώ], *Le Centenaire* κ.ά. Μέλος τής Γαλλικής Άκαδημίας, έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία, μεταξύ τών όποίων τό Μέγα Θεατρικό Βραβείο τής Γαλλικής Άκαδημίας (1985) και τό βραβείο του γαλλικού P.E.N. Club για τό σύνολο του έργου του (1992).